

Ovakav položaj i teoretskoj i eksperimentalnoj onkologiji znači da se danas, u toj oblasti medicine, možda kao ni u jednoj drugoj, vide ozbiljne protivrečnosti. To je najsigurniji znak neprekidne naučne potrage i faktor progressa.

HOMEOPATSKO LEČENJE I RAK

Uspesi, dostignuti u lečenju malignih tumora su nesumnjivi, ali uporedo s tim se povećavaju i teškoće u daljem razvoju. Hemioterapija je, tokom 50 godina postojanja, došla do granica svojih mogućnosti. Sadašnju situaciju u hemioterapiji dobro ilustruje reči akademika Votčala o tome, da mi živimo u veku bezbedne hirurgije i opasne hemioterapije. U onkologiji se danas pojavila ogromna neophodnost uzajamnog dejstva sa specijalistima iz alternativne medicine.

U lečenju malignih tumora, poslednjih godina su se jasno označile tendencije traženja novih puteva uticaja na tumor i kancerogeni proces. Početkom decembra 2000. godine, u Institutu biohemijske fizike Ruske akademije nauka, uz učesće vodećih onkologa, organizovan je prvi simpozijum na temu “*Perspektive korišćenja ekstramalih doza lekovitih preparata u onkologiji*”. Naučnike je privukla činjenica da maligne ćelije reaguju na veoma male doze hemijskih materija. Pritom, lekoviti efekat malih doza lekova nije lošiji, već čak i bolji, nego pri korišćenju uobičajene doze. U nastupu referenata, čulo se da je nauka o uticajima ekstramalih doza materija na živu ćeliju već sazrela u laboratorijama Ruske akademije nauka, i da je neophodno unedriti je u praksu lečenja onkoloških bolesnika, utičući na regulatorne mehanizme rasta kancerogenih ćelija.

Do tada, glavne metode lečenja su uvek predstavljala sredstva za uništavanje kancerogenih ćelija (sredstva protiv raka), ali postepeno je postalo jasno da čak i blagovremena radikalna hirurška operacija ili najjače zračenje i hemioterapija, predstavljaju oblik borbe, ne sa uzrokom, već sa posledicom. Kao što se slikovito izrazio sovjetski hirurg Kuprijanov: *“Maligne ćelije se teško mogu uništiti kao stenice. Priroda tumora je mnogo složenija”*.

Ni jednu opštepoznatu shemu lečenja, kao što je “maksimalna” hirurgija, plus “maksimalno” zračenje ili hemioterapija, danas ne treba smatrati pouzdanim sredstvom u izlečenju raka, jer odstranjujući posledicu i ne menjajući uzrok zbog koga je u organizmu došlo do rasta kancera, one ne mogu garantovati da se kod pacijenta, na preostalom bolesnom temelju, neće opet pojaviti kancerogene ćelije.

Danas su postala perspektivnija traženja sredstava za lečenje koja imaju moć da odstrane bolestan temelj na kome se razvijaju kancerogene ćelije, da preokrenu u normalan tok razvoj maligne ćelije koja se pojavila, da liše tumor njegove biološke aktivnosti ili zaustave rast tumora, zadržavajući bolest što je moguće duže. Ta regulatorna sredstva lečenja dobila su naziv “antikancerogeni”. Svoje glavne nade homeopate polažu u sprovođenje antikancerogenog lečenja onkoloških bolesnika.

Homeopatska sredstva mogu da deluju **na sam tumor**.

U današnje vreme je već dokazana mogućnost reverzibilnosti kancerogenih ćelija pod dejstvom spoljašnjih hemijskih i fizičkih regulatornih faktora. Godine 1993., u eksperimentima koji su sprovedeni na ćelijama raka, zapažen je efekat menjanja maligne ćelije pod dejstvom malih doza ćelijskih otrova (*indukcija diferencijacije*), što ih je dovelo do ubrzanog starenja i uništenja. U osnovi biološkog dejstva homeopatskih lekova na tumor, leži njihova sposobnost da maligne ćelije podvrgavaju takvim promenama.

“Elegantan” eksperiment s ciljem određivanja dubine antikancerogenog dejstva homeopatskih lekova bio je sproveden u Sankt Peterburgu od strane saradnika Instituta za fiziologiju Pavlova, koji su uspeli da uz pomoć homeopatskog sredstva **Calcarea fluorica** odstrane kancerogene promene ćelija kod muva drozofila.

Homeopatska sredstva mogu da deluju na **kancerogeni proces** ili tačnije, na samu bolest, rak.

Poznato je da maligne ćelije od trenutka pojave u organizmu, proizvode, i u krv izdvajaju različite toksične materije, a rak se u početnoj i srednjoj fazi svog razvoja manifestuje kroz različite individualne kliničke signale intoksikacije, uz postepen porast tih simptoma.

U isto vreme, homeopatija, kao metod lečenja, zasnovana je na podacima posmatranja toksikoloških istraživanja. Metod pretpostavlja primenu ekstrimalnih doza otrovnih i toksičnih materija, sa već poznatom kliničkom slikom intoksikacije, što stimuliše preradu zaštitnih mehanizama protiv bolesti, koje po svojoj kliničkoj slici liče na dejstvo odabrane toksične materije. *Drugim rečima, slični klinički simptomi koji se susreću u razvoju kancerogenih bolesti i kod različitih nekancerogenih toksičnih dejstava, uvek su uslovljeni istovetnošću njihovih patogenih mehanizama, što daje mogućnost lekovitog uticaja na ceo kancerogeni proces po principu “klin se klimom izbija”, tj. homeopatskim principom lečenja metodom sličnosti.*

Pravilno izabrani, u odnosu na individualne simptome, homeopatski preparati mogu biti nezamenljivi u biohemijskoj rehabilitaciji i individualnom lečenju pacijenata sa onkološkim bolestima, kao sredstva za zaštitu obolelog organizma od dejstva kancerogenih toksina i kao faktori za zadržavanje i stabilizaciju kancerogenog procesa.

Homeopatska sredstva mogu se primenjivati u lečenju **prekanceroznih stanja** i bolesti, kao i za **sprečavanje tumorskog procesa**.

Imajući u vidu da je temelj za pojavu prekancerozne bolesti ili malignog mutiranja, stanje duboke hipoksije tkiva uz blokadu disajnih fermentnih sistema, homeopatska sredstva se primenjuju za njihovo razblokiranje (*tkivna reaktivacija*) i za normalizaciju procesa tkivnog disanja, što predstavlja pouzdan način sprečavanja onkoloških bolesti.

U svakodnevnoj praksi, kroz konsultaciju vezanu za preventivu onkološke bolesti i lečenje obolelih od raka, zahtak lekara-homeopate nije u tome da ukine, ili da prethodno naznačeno lečenje suprotstavi metodama homeopatije, već da odredi mesto i ulogu homeopatske metode u opštoj strukturi lečenja konkretnog onkološkog pacijenta, u zavisnosti od situacije. S tim ciljem, homeopatsko lečenje u svakom konkretnom slučaju može biti:

- lečenje prekanceroznih stanja i bolesti;
- priprema pacijenta za hirurško lečenje;
- preventiva i lečenje postoperativnih komplikacija;
- priprema za sprovođenje hemioterapije;
- otklanjanje toksičkih komplikacija posle sprovedene hemioterapije;
- priprema za zračenje;
- otklanjanje posledica zračenja;
- preventiva recidiva tumora posle sprovedene hirurške intervencije, hemioterapije, zračenja;
- antikancerogeno lečenje, usmereno protiv rasprostiranja kancerogenog procesa, s ciljem njegovog zadržavanja;
- palijativno – usmereno na poboljšanje kvaliteta života pacijenta – simptomatsko lečenje obolelih kod kojih je proces rasprostranjen, s ciljem da se maksimalno olakša njihovo stanje.

O mogućnostima homeopatskog metoda krasnorečivo govore praktični rezultati lečenja onkoloških pacijenata. Navešću jedan takav slučaj.

Slučaj iz prakse. Obolela K., 56 godina, obratila se homeopati zbog lečenja raka na levoj dojci, sa metastazama limfnih čvorova ispod pazuha i u plućima. Posle sprovedenog tomografskog ispitivanja, u plućima su otkrivene mnogobrojne metastaze dimenzija 5–6 mm, kao i tečnost u pleralnoj oblasti. Pritom je pacijentkinja bila primetno slaba, znojila se. Onkolozi su posle procenjivanja situacije, odredili simptomatsko lečenje u mestu stanovanja.

Kao homeopatsko lečenje, naznačena je primena personalnog homeopatskog sredstva – **autovakcinacije** sa: **Platina, Viscum album, Carbo animalis**.

Posle 3 meseca lečenja, prilikom ponovne tomografije, dimenzije metastaza u plućima su se smanjile na 3–4 mm, nije više postojala tečnost u plućima. Tumor u dojci je zaustavio rast, zadržavajući se na prethodnim dimenzijama. Stanje pacijentkinje se primetno poboljšalo, nestalo je znojenje, slabost.

Posle 3 meseca lečenja, ponovno tomografsko istraživanje je pokazalo stabilizaciju dostignutih pokazatelja.

Danas, i pored prisutnog tumora kojise zaustavio u svom rastu i rasprostiranju, pacijentkinja nastavlja da se leči homeopatskim sredstvima. Njeno stanje je zadovoljavajuće, vodi aktivan način života.

Na taj način, dajući prioritet metodama oslobađanja organizma bolesnika od zloćudnih ćelija pomoću hirurgije, hemioterapije ili zračenja, neophodno je setiti se mogućnosti dodatnog lečenja, koje pruža homeopatija.

PREKANCEROZNE BOLESTI NJIHOVO HOMEOPATSKO LEČENJE

Prekancerозна stanja, ili kako se još kaže “prekancer”, predstavljaju različiti patološki procesi koji prethode razvoju malignog tumora, ali nije obavezno da prerastu u njega.

Još 1979. godine, ruski lekar Rudnev je na svojim predavanjima govorio o tome da se rak razvija na prethodno pripremljenom temelju raznih bolesti. Termin “prekancerozan” pojavio se 1986. godine posle Međunarodnog kongresa lekara–dermatologa u Londonu, gde je bilo postavljeno pitanje u vezi sa nekim kožnim bolestima, kao prethodnicama raka kože. Od tada je taj termin široko ušao u kliničku praksu i počeo da se primenjuje i za bolesti drugih organa, koji služe kao temelj razvoju malignog tumora.

Razlikuju se obligatne prekanceroze, koje veoma često prelaze u rak. U obligatne prekanceroze spadaju, npr. polipoza debelog creva, polip želuca, neke vrste mastopatije i benigni tumori.

Izdvajaju se takođe fakultativne prekanceroze, tj. takva patološka stanja ili bolesti, koje same ne prelaze u rak, ali na njihovoj osnovi počinju da se razvijaju maligne tvorevine. Ovde spadaju *hronične upalne bolesti raznih organa, patološka*

stanja organizma, izazvana hormonalnom preraspodelom ili disfunkcijom, nezarastajući čirevi, dugo tinjajuće erozije na grliću materice, polip i dr.

Poznati sovjetski onkolog Petrov pisao je “*Prekancerozne promene – reverzibilne promene*”. Iz toga sledi da sudbina obolelih od prekanceroznih stanja i bolesti umnogome zavisi od blagovremenog lečenja. Dijagnostika i terapija prekancera ima veliko praktično značenje za važan smer onkologije – preventivu malignih tumora – jer izlečenje prekancerozne bolesti ili stanja, sprečava pojavu i razvoj raka.

Tradicionalna medicina, orijentisana na lečenje pojedinačnih organa, lekarima–specijalistima, nalaže uglavnom lokalni uticaj na patološke procese uz pomoć “odsecanja”, “odstranjenja”, “paljenja”, pri tome ne imajući u vidu poremećaje i promene u drugim organima i individualne osobenosti obolelog čoveka. Čak i posle opravdanih hirurških intervencija, u organizmu bolesnika uvek ostaje bolestan temelj, i postoji verovatnoća povratka bolesti u drugom vidu ili na drugom organu, koji će lečiti drugi specijalista–lekar. Pojavljuje se situacija da bolest, “uski specijalisti” uslovno dele na organe, i svaki leči samo “svoju oblast”, zaboravljajući na jedinstvo organizma.

Homeopatsko lečenje, koje se naznačava u skladu sa principom uticaja na ceo organizam, poseduje velike mogućnosti i perspektive za uklanjanje prekanceroznih stanja i bolesti, ne samo u jednom organu, već i u lečenju celog organizma. Homeopatski metod lečenja sličnog–sličnim, zasniva se na tome da metaboličke i tkivne promene u prekanceru, koje se pojavljuju na temelju hronične endogene intoksikacije (tj. intoksikacije unutrašnjeg porekla) mogu da liče na metaboličke i tkivne promene izazvane toksičkim uticajima različitih stranih hemijskih materija. Primenom u malim dozama, one imaju moć da razblokiraju specifične

fermentne sisteme (tkivna reaktivacija), stimulišu uključivanje mehanizma za oslobađanja od unutrašnjih toksina, proizvodeći biološki efekat potiskivanja bolesti iz celog organizma, a ne samo iz pojedinačnog organa.

Ekperimentalna istraživanja i mnogobrojna klinička posmatranja daju osnovu da je moguće izdvojiti bolesti i patološke procese koji prethode raku, i koji zahtevaju savremeno lečenje i neprekidnu kontrolu od strane lekara.

Kožne bolesti

Pigmentni nevus (mladež). Urođen ili se pojavljuje u mladom uzrastu u vidu tačkice ili čvorića dimenzija od 0,1 cm i veći sa ravnom, glatkom površinom, od tamnocrvene do crne boje.

Plavi nevus: Isto što i pigmentni nevus, ali plave do sive boje. Ređe od pigmentnog nevusa prerasta u maligni.

Gigantski pigmentni nevus (mladežna fleka). Urođeni pigmentni dlakavi nevus koji zauzima značajan deo kože u dimenzijama, neretko sa mnogobrojnim fibromatoznim čvorićima.

Bolesti nosne duplje

Papiloma. Pojedinačno polipno bujanje, sklono krvarenju. Uglavnom nastaje kao rezultat dugotrajnog razdraženja sluzokože hemijskim ili mehaničkim agensima, nezdravim mikrobima. Neretko je uzrok razvoja i alergija. Protiče otežanim disanjem na nos, glavoboljama, zapušenim ušima, smanjenjem čula mirisa, obilnim sluzavim ili sluzastognojnim izlučevinama, sa primesama krvi.

Adenomatozni polipi. Okrugle tvorevine sa glatkom površinom, sklone krvarenjima prilikom doticanja. Karakteriše ih otežano disanje na nos, sluzavognojne izlučevine, ponekad sa primesama krvi.

Bolesti usne duplje i usta

Papilomatoza: Sitni kompaktni čvorići crvene boje na sluzokoži tkiva tvrdog i mekog nepca. Uzrok bolesti su virusne povrede.

Stomatitis usled ozračenosti. Crvenilo i suva sluzokoža usta, propraćena erozijama, atrofijom, ponekad hiperkeratozom – velikim kožnim zadebljanjem.

Bradavičasta ili čvornovata hiperkeratoza usana. Čvornovata, čvrsta sivkastocrveno tvorevina sa bradavičavim razrastanjem na spoljašnjoj ivici usana. Po spoljašnjem izgledu liči na običnu bradavicu.

Upala usana posle zračenja (*cheilitis*): Crvenilo usana, suvoća, bore, erozije koje se pojavljuju posle zračenja. Na površini mogu biti hiperkeratoza ili bradavičasta razrastanja epitela.

Bolesti bronhija i pluća

Hronični recidivirajući bronhitis. Bolest koja se često susreće i koja kod većine lekara i pacijenata ne izaziva dužnu opreznost. Međutim, dugo prisutan upalni proces u bronhijama, a u uslovima sve zagađenijeg vazduha, često dovodi do pojave mutiranja epitela bronhijalnog stabla i kasnije se pretvara u maligni proces.

Lokalizovana pneumofibroza. Ovom procesu najčešće prethodi hronična upala pluća, zastoju krvi u plućima zbog nedovoljne cirkulacije. Suština fibroze jeste u bujanju grubog vlaknastog tkiva u plućima na mestima gde su izumrle ćelije i povređeni krvni sudovi. Bolest se dobro otkriva rentgenom grudnog koša. Ona se manifestuje povremenim pogoršanjima pneumonije u zoni pneumofibroze, što mora da izaziva predostrožnost kod terapeuta.

Bolesti štitne žlezde

Endemička gušavost. Od bolesti koje su uslovljene faktorima spoljašnje sredine, najopasnija za razvoj raka je endemička gušavost. U endemički gušavim regionima uvek se registruje povećan razvoj raka štitne žlezde. Situaciju značajno pogoršavaju i drugi hemijski faktori, koji izazivaju gušavost, a koji deluju na organizam bolesnika, kao što su: dijete na kupusu (kupusasta guša), preterana upotreba rotkve, uljane repice, gorčice, ili proizvoda od kukuruza, prosa, mahunarki. Najveći rizik su čvornovati oblici gušavosti. Pri tome, klasifikacija čvorića posle radioizotopnog istraživanja na “vruće” ili “hladne”, ne smanjuje stepen rizika.

Ubrzanje rasta čvora štitne žlezde koji dugo postoji, jeste uznemirujući signal.

Posledica jonizujuće radijacije. Posebno opasno u dečjem uzrastu, jer posledice zračenja mogu da se manifestuju čak posle 30 godina.

Bolesti jednjaka i želuca

Hronični ezogafitis ili hronična upala jednjaka. Pojavljuje se kao posledica ponovljenog dejstva na sluzokožu jednjaka različitih razdražujućih faktora: suviše vruće hrane ili napitaka, jakog alkohola, toksičnih materija iz zagađenog vazduha. Neretko su uzrok patološkog procesa alergijske komponente. Često ovu bolest prate hronični upalni procesi u nosno-ždrelnoj šupljini i želuca, kao i hronični infekcijski procesi. Ona se otkriva mučninom, povremenim povraćanjem i podrigivanjem, osećajem peckanja, težine u grudima, bolovima prilikom gutanja, ponekad disfagijom – otežanim gutanjem. Stanje se pogoršava erozivno-ulceroznim promenama sluzokože jednjaka. Postoji opasnost da mutira u maligni.

Polip želuca. Bolest je praćena pojavom izrasline u želudačnoj oblasti. Njeni uzroci do kraja nisu razjašnjeni. Često se postojanje polipa ne otkriva nekim jasnim simptomima. U sličnim situacijama, dijagnoza se uspostavlja rentgenskim ili endoskopskim istraživanjima. Ukoliko polip dostigne značajne dimenzije ili zatvori izlaz iz želuca, tada se pojavljuju razni poremećaji u radu želuca. U slučaju čireva ili prilikom otkrivanja polipa, pronalaze se manja želudačna krvarenja.

Hronični gastritis. Često se susreće kao hronična bolest. Sigurno svako može da se “pohvali” da poseduje jednu ili drugu formu gastritisa. Najveću opasnost u onkološkom smislu predstavlja pojava atrofičkog gastritisa, sa sniženjem sekrecije želudačnih žlezda i smanjenjem kiselosti želudačnog soka. Svi ti delovi patološkog procesa su uznemirujući znak prekancerovane bolesti. Najveću opasnost predstavljaju žarišni lokalizovani gastritisi na određenom delu želuca. Oni najčešće prethode raku želuca.

Čir na želucu. Isto kao i gastritis, ova bolest se često susreće, praćena je činom u jednom od odeljaka želuca. Maligna mutiranja čira komplikuju tok bolesti u 10–12% slučajeva. To se dešava tim češće, ukoliko je u želucu prisutan defekt čira. Kod pacijenata je primetno sniženje i promena apetita, varijabilnost bola, pojavljuju se slabost i anemija. Čir na dvanaestopalačnom crevu je zasebna bolest, koja retko prelazi u rak.

Bolesti debelog creva

Polip debelog creva: Bolest je praćena pojavom tumorskog bujanja na glatkom epitelu ili na neravnoj površini unutrašnjosti creva. Prepostavlja se da su glavni uzrok patoloških promena – virusi. Zalbe bolesnika su na umerenu bol u stomaku, sluz i krv u izmetu, nestabilnu stolicu.

Nespecifični ulcerozni kolitis. Hronična upalna bolest creva nepoznate etiologije. Karakteristično je stvaranje čira u debelom crevu, gnojenje sluzokože, nastanak pseudopolipa na njoj. Osnovni predznaci bolesti su retka stolica s primesama krvi, sluzi, gnoja, u kombinaciji sa bolnim i lažnim pozivima na defekaciju. U toku povremenih utihnuća bolesti – periodima remisije, ostaje česta, kašasta stolica, sa malim sadržajem krvi ili sluzi. Bolesnik veoma mršavi. Pri toj bolesti, povišen je rizik od raka creva.

Adenomatozni polip debelog creva. Tipično stanje prekancera, sa visokim rizikom maligne mutacije. Kod bolesnika se pojavljuju sluz i krv u stolici. Često se simptomati pogrešno svrstavaju u hemoroide ili analne pukotine.